

Šedesát let ve službě Pánu

Srdečně zdravím všechny bratry a sestry ve jménu našeho PÁNA Ježíše Krista. K úvodu jsem zvolil slovo Pavla, který též přijmul přímé povolání a byl ustanoven do služby z I. Timoteovi 1:12.

„Protož děkuji tomu, kterýž mne zmocnil, totiž Kristu Ježíši Pánu našemu, že mne za tak věrného soudil, aby mne v službě té postavil.“

Jak je vám všem známo, já jsem svůj život posvětil Pánu již 1949 v letniční konferenci v Hamburgu a zároveň jsem se dozvěděl o té obzvláštní službě bratra Branhama. V roce 1955 jsem směl mít účast v Karlsruhe na jeho shromážděních a tam jsme měli spolu první rozmluvu a osobně se poznali.

Přesně po šedesáti letech se ještě jednou odkazuji na to mimořádné prožití v pondělí 2. dubna 1962. Před tváří Boží říkám pravdu. Stalo se to při východu slunce: PÁN mluvil z pravé strany od okna tato slova: **„Můj služebníku, tvůj čas pro toto město brzy uplyne. JÁ tě pošlu Mé Slovo zvěstovat do jiných měst.“** Já jsem své ruce pozdvihl a řekl: „PANE, oni nebudou na mne slyšet...“ PÁN odpověděl: **„Můj služebníku, ten čas přijde, kdy budou na tebe slyšet. Zajistěte se pokrmem a potravinami, neboť přijde velká nouze hladu. Pak budeš stát uprostřed lidu a rozdávat ten pokrm...“**

V prosinci 1962 jsem navštívil bratra Branhama v Jeffersonville. On skrze Boží zjevení zopakoval v angličtině slovo za slovem, co mi PÁN 2. dubna v němčině přikázal. Dva bratři, Fred Sothman a Banks Wood, byli u toho jako svědci. Potom mi on vysvětlil: „Ten pokrm, který máš uskladnit, není žádný pozemský pokrm, tak jak jsi si myslel, nýbrž to zaslíbené Slovo pro tento čas, které je v těch kázáních, které jsou natočené na magnetofonových páskách. Ale ještě s tím rozdáváním počkej, dokud neobdržíš ten zbytek, který k tomu patří.“

My všichni víme, že bratru Branhamovi, tomu zaslíbenému prorokovi (Mal.4:5) 11. června 1933 bylo řečeno: **„Tak jak byl Jan Křtitel předaslán tomu prvnímu příchodu Krista, tak ty budeš poslán se zvěstí, která bude předcházet tomu druhému příchodu Krista.“** On sám opakovaně zdůraznil: „Ne já, nýbrž ta zvěst předejde tomu druhému příchodu Krista.“ Bůh jej použil k tomu, aby mu zjevil všechna tajemství a aby uskladnil duchovní pokrm. V den 11. června 1958 v Dallas/Texasu mi ke konci našeho rozhovoru řekl: „Bratře Franku, ty se s touto zvěstí vrátíš zpátky do Německa.“ Od toho času nám byly pravidelně posílány magnetofonové pásky s kázáním a já jsem započal s jejich překládáním.

Tak jistě, jak mi PÁN to pověření dal, tak jsem to ve všech jednotlivých věcech vykonal. Od této doby, po odchodu bratra Branhama domů, bylo to Slovo Boží nesené do celého světa. Na mých misijních cestách jsem kázal jen dvě, nanejvýš tři kázání v jednom městě a pak cestoval do dalšího města. V místě potom, skrze místní bratry vznikly lokální sbory.

Dne 2. dubna 1962 byl den, v kterém mi PÁN dal pověření a ustanovil mě do Jeho služby. V průběhu šedesáti let mi On dával stále znovu slyšitelné odkazy související s mojí službou. Já bych chtěl objasnit, že se to nikdy nestalo ve snu, nýbrž vždy v bdělém stavu. Já mohu ten den, místo a hodinu pokaždé pojmenovat. Tak mluvil PÁN také 19. září 1976 v Edmontonu, v neděli ráno, příkazujícím hlasem následující slova: „**Můj služebníku, JÁ jsem tě na základě Slova v Matouši 24.45-47 určil k tomu, rozdávat ten pokrm v pravém čase.**“ Kdo čte toto biblické místo, ten zjistí, že ve verši 47 je napsáno: „*ON (ten PÁN), že nade vším statkem svým ustanoví jej.*“ V našem čase je ta celá rada Boží zjevená, jak nikdy před tím. Tak, jako Pavel, mohu i já dosvědčit: „... *Nebo jsem neobmeškal zvěstovati vám všeliké rady Boží.*“ (Skutky 20:27). V mých kázáních, brožurách, knihách a oběžných dopisech bylo projednáváno každé biblické téma.

V Matouši 24 náš PÁN nejenom předpověděl zničení chrámu, roztroušení Izraele a v podobenstvích o fíkovníku předpověděl jejich návrat do vlasti (Mat. 24:32). On také předpověděl, co se v konečném čase bude dít, totiž války, hladomory, nákazy, zemětřesení a drahé časy (drahota). K tomu náleží také verš Mat. 24:14: „*A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům, a tehdy přijde skonání,*“ přesně jako to, co je ve verši Mat. 45:45-47 napsáno - takže jak hlásání Slova, tak rozdělování duchovního pokrmu.

My žijeme skutečně ještě v biblických dnech, ve kterých Sám PÁN poslal svého služebníka a proroka se Svoji zvěstí a mně dal to pověření, to zjevené Slovo zvěstovat a ten uskladněný pokrm - tu skrytou manu - podávat dále. Ta služba, kterou mi PÁN dal, je přímo spojená se službou bratra Branhama zrovna tak, jako byla spojená Jozuova služba s Mojžíšem. Mojžíš vyvedl lid ven z otroctví, tak jak Pán zaslíbil Abrahamovi v I. Mojžíšově 15:13, a Jozue vedl lid do zaslíbené země. My jsme přeci děti zaslíbení (Gal. 4:28) a věříme, co je v 2.Kor. 1:20 napsáno... „*Nebo kolikžkoli jest zaslíbení Božích, v němť jsou: Jest, a v něm jest Amen, k slávě Bohu skrze nás.*“ My věříme ve všechna zaslíbení, které nám Bůh ve Svém Slově dal a uvidíme je i zažijeme v naplnění.

Nechte mě zřetelně říci: Nejedná se o bratra Branhama a ne o bratra Franka, nýbrž o ta zaslíbení - o to Slovo pro tento čas. Koho si Bůh vezme k určitému úkolu, určí

ON sám, o to víc, když se jedná o povolání, které je přímo s tím spásným Božím plánem spojené. Pavel o žádné povolání neprosil, bratr Branham o žádné povolání neprosil, já jsem o žádné povolání neprosil. Ale Bůh to tak od věků plánoval, a tak se to v našem čase stalo. Ještě platí, co PÁN řekl: „...*Kdo přijímá toho, kohož bych já poslal, mne přijímá; a kdož mne přijímá, přijímá toho, kterýž mne poslal.*“ (Jan 13:20). Kdo kolem toho přechází, co Bůh na základě Svého Slova dělá, ten přechází kolem Boha, jako všichni ostatní v denominacích a staví své vlastní království.

V roce 1962, když mě PÁN pověřil, tak mi šlo na 29 let. Nyní mi jde na 89 let a hledím s vděčností dozadu na ty všechny roky v Jeho službě. Já nevydávám svědectví sám o sobě, já svědčím jen o všemohoucím Bohu, co k tomu poslání náleží a co PÁN ve všech zemích světa učinil. Ta věčně platící spásná zvěst se všemi biblickými učenými byla zvěstována daleko ve světě. PÁN řekl: „...*pak ten konec přijde.*“ My, kteří věříme té konečné zvěsti, smíme svědčit, že nám Bůh zjevil všechna tajemství spásného plánu Slova a vše bylo napraveno.

Já vás prosím, abyste následující Biblické místo četli pečlivě, které se vztahuje na moji službu: „...*Jejížto učiněn jsem já služebník, tak jakž mi to svěřil Bůh na to, abych vám sloužil, a tak naplnil slovo Boží, Jenž jest tajemství skryté od věků a národů, nyní pak zjevené svatým jeho. Jimžto Bůh ráčil známo učiniti, kteraké by bylo bohatství slavného tajemství tohoto mezi pohany, jenž jest přebývání Krista v vás, kterýž jest naděje slávy.* (Kolos. 1:25-27).

Bůh to tak vedl, že skrze ty misijní cesty ve všech těch letech, byl získán daleko ve světě kontakt, a že nyní skrze přenos, mohou všechny opravdově věřící slyšet kázání ve všech řečech, co ten Duch praví Svě církvi, a tak mohl zase Svoji církve uvést do stejnokroku se Svým Slovem, jak byla na počátku.

V Krefeldu se již pravděpodobně nebudou moci konat žádná mezinárodní shromáždění, jak tomu bylo v minulých čtyřiceti letech. Také již více nebudou konat žádné misijní cesty. Nyní se všude shromažďují všichni věřící k modlitbám a ke slyšení, kde je to možné, a jsou tam, kde jsou, a mají účast při tom dokončení, které Bůh dělá.

My jsme PÁNU vděční za naše bratry, kteří se starají o to, že jsou ta kázání vysílána, zrovna tak za bratry, kteří překládají do různých řečí a za všechny sloužící bratry, kteří to stejné Slovo, ten duchovní čistý pokrm, daleko ve světě předkládají Božímu lidu. Nyní se jedná o to, aby všichni, kteří náleží k té církvi nevěsty, v lásce Boží skrze Ducha Svatého byli vedeni v Boží jednotě, aby každý jednotlivec to spojení k Bohu našel, jeho osobní přípravu a všechna prožití spásy

tak jako na počátku prožil a v plném souladu s každým Slovem Božím čekal na vytržení (Mat. 4:4)

Bratr Branham svoji část učinil, já jsem svoji část učinil. Sám PÁN Své dílo spasení, skrze mocné působení Ducha v církvi nevěsty dokoná, tak že bude připravená se potkat se ženichem (Mat. 25:10; Tess. 4:15-18; 1.Kor.15:51-58).

My vidíme, jak se ta biblická místa pro tento čas před našimi zraky naplňují a smíme naše hlavy pozdvihnout, neboť je naše spasení velmi blízko.

„A Duch i nevěsta řkou: Pojd'. A kdož slyší, rciž: Přijď. A kdož žízní, přijdiž, a kdo chce, nabeř vody života darmo.“ (Zjev. 22:17). „Amen. Přijdiž tedy, Pane Ježíši.“ (Zjev. 22:20b).

V pověření Božím působící

Br. Frank